

[Aase Olesen]

Jeg ved ikke, om jeg ved det officielt, men i hvert fald ved jeg, at det ikke stod i det oprindelige lovudkast. Det er noget, nogen har fået puttet på; det skal ikke være nogen hemmelighed, at sådan som jeg opfatter det, kan det kun være Kristeligt Folkeparti, der har fået det puttet på, og jeg vil spørge, hvad hensigten egentlig er.

Jeg vil specielt spørge SF, om man helt har overvejet, hvad det her indebærer. Er man klar over, hvilket ærinde Kristeligt Folkeparti er ude i? Ellers skal jeg gerne afsløre det. Det handler om angreb på den frie abort. Vi så det forleden, da vi havde diskussionen om test, der viser fostrets køn. Hvad gjorde Kristeligt Folkeparti? De sprang straks op og sagde: man må have forbudt, at folk får oplysninger om undersøgelser om dem selv.

Det, der er baggrunden for den frie abort, er kvindens ret til at afgøre, om hun vil gennemføre et svangerskab eller ej. Dette her vil blive brugt, og jeg vil virkelig appellere til SFs folketingsgruppe – for den danner flertal med regeringspartierne, hvis den går ind for det her – om meget nøje at overveje, hvad det er, man gør. Jeg tror bestemt ikke, I hører ære af det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi er altså ikke så bange af os. Vi har gjort os klart, hvad det er, der er sket, og vi har hørt alle argumenterne, som vi fandt dybt usaglige. Om det nu er Kristeligt Folkeparti, der af de og de grunde tror, at de kan komme til at gøre noget ved den frie abort på grundlag af det her – jamen kærester venner, de anslag, der kan gøres mod den frie abort, kan laves betydelig mere kvalificeret end på denne måde.

Vi mener ikke, det har spor med hinanden at gøre. Og hvis man lader det have noget med hinanden at gøre, så havner man først i vrøvl omkring den frie abort, virkeligt vrøvl endda, for så er det, man begynder at trække en livsgrænse op ved 12. uge, og det mener jeg er nonsens.

Vi støttede denne formulering, selv om vi var klar over, at der var alt muligt fiddelifut omkring den, og selv om vi var klar over, at der var nogen, der var bange for deres åbentbart noget vakkelvorne ære i denne sammen-

hæng. Når vi gik ind og støttede den, så var det, fordi mange af os ved de diskussioner, vi var ude i, havde erfaret, at det var den, der gav mening. Hvis man sidder f.eks. ved nogle af de dér store konferencer sammen med forskere, sammen med læger, sammen med de dér mennesker og hører den dér grænsedragningsdebat, så opdager man, at så snart man begynder at flytte den grænse, så er man ude på en sliske med brun sæbe på, og så går det galt i næste fase meget, meget hurtigt, og derfor skal man hele tiden spørge: hvad er grunden til, at man trækker den et andet sted og prøver at kalde den videnskabelig? Jeg er bedøvende, fløjtende ligeglad med, om Kristeligt Folkeparti har nogle specielle andre hensigter, end vi har i denne her sag, vi er meget stærkere, og vi kan sagtens tæve dem.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi får se.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, at jeg er enig i, at det, hr. Bjørn Elmquist sagde eller kom til at sige, så vi forstod ham forkert måske, at der skulle være tale om en særlig grænsedragning ved 12 uger eller noget i den retning, at det er naturligvis ikke mit argument. Jeg ønsker ikke tale om nogen grænsedragning hverken det ene sted eller det andet sted, og det fremgår heller ikke af lovforslaget. Det er jo dér, vrangargumentet kommer ind. Der er ingen her, der ønsker at sige 10 dage eller 12 dage eller 12 uger eller noget som helst. Der er intet tidspunkt fastsat i loven, og det mener jeg ikke skal gøres. Jeg er i den henseende ganske enig med fru Helle Degn, og det er en falsk argumentation at komme og sige, at al anden grænsedragning er forkert. Der er ingen, der ønsker grænsedragning. Derfor skal der heller ikke stå noget i § 1.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er enig i, at man ikke skal trække nogen grænser. Det er også derfor, vi lægger den dér, simpelt hen. Og det er også det, vi har brug for at gøre over for den anden del,